

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- Verordening (EG) nr. 263/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1
- ★ Verordening (EG) nr. 264/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 139/81 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de indeling van bepaalde soorten bevroren rundvlees onder onderverdeling 0202 30 50 van de gecombineerde nomenclatuur 3
- ★ Verordening (EG) nr. 265/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1998/1999, van het bedrag van het steunvoorschot voor sinaasappelen 5
- Verordening (EG) nr. 266/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2850/98 6
- Verordening (EG) nr. 267/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2849/98 7
- Verordening (EG) nr. 268/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1564/98 8
- Verordening (EG) nr. 269/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/98 9
- Verordening (EG) nr. 270/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/98 10
- Verordening (EG) nr. 271/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 11

Verordening (EG) nr. 272/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1746/98	12
Verordening (EG) nr. 273/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98	13
Verordening (EG) nr. 274/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	14
Verordening (EG) nr. 275/1999 van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout	16

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

1999/99/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 3 juni 1998 betreffende de artikelen 51, 114, 117 en 119 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië houdende buitengewone maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid in Sicilië⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1713*)** 18

1999/100/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 14 juli 1998 betreffende steun aan de linzentelers in de nomos Lefkas (Griekenland) (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2367*)** 25

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 263/1999 VAN DE COMMISSIE**van 4 februari 1999****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en
met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	55,0
	204	41,8
	999	48,4
0707 00 05	068	116,3
	999	116,3
0709 10 00	220	213,2
	999	213,2
0709 90 70	052	150,2
	204	187,0
	999	168,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	73,9
	204	42,6
	212	42,4
	600	47,0
	624	52,3
	999	51,6
0805 20 10	204	72,5
	624	82,3
	999	77,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,2
	204	65,5
	464	94,1
	600	72,5
	624	69,5
	999	71,6
0805 30 10	052	53,4
	600	62,3
	999	57,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	73,3
	404	61,9
	728	78,5
	999	67,9
0808 20 50	052	134,7
	388	104,8
	400	85,9
	624	55,7
	999	95,3

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 264/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 139/81 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de indeling van bepaalde soorten bevroren rundvlees onder onderverdeling 0202 30 50 van de gecombineerde nomenclatuur

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1633/98 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 139/81 van de Commissie van 16 januari 1981 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de indeling van bepaalde soorten bevroren rundvlees onder onderverdeling 0202 30 50 van

de gecombineerde nomenclatuur ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 134/1999 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Overwegende dat Nieuw-Zeeland een nieuwe instantie van afgifte van echtheidscertificaten heeft aangewezen; dat bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 139/81 derhalve moet worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 139/81 wordt vervangen door:

„BIJLAGE II

Lijst van instanties van de exporterende landen die echtheidscertificaten mogen afgeven

Derde land	Instantie van afgifte	
	Benaming	Adres
Argentinië	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación (SAGPyA), Dirección General de Mercados Ganaderos	Paseo Colón 922, 1 ^{er} Piso Oficina 146 (1063) Buenos Aires Argentina
Australië	Department of Agriculture, Fisheries and Forestry — Australia	PO Box 858 Canberra, ACT 2601
Botswana	Ministry of Agriculture, Department of Animal Health and Production	Principal Veterinary Officer (Abattoir) Private Bag 12 Lobatse
Nieuw-Zeeland	New Zealand Meat Board	PO Box 121 Wellington
Swaziland	Ministry of Agriculture	PO Box 162 Mbabane
Uruguay	Instituto Nacional de Carnes (INAC)	Rincón 459 Montevideo
Zuid-Afrika	South African Livestock and Meat Industries Control Board	Hamilton and Vermeulen Streets Pretoria
Zimbabwe	Ministry of Agriculture, Department of Veterinary Services	PO Box 8012 Causeway Harare Zimbabwe
Namibië	Ministry of Agriculture, Water and Rural Development, Directorate of Veterinary Services	Private Bag 12002 Auspanplatz Windhoek 9000 Namibia

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 15 van 17. 1. 1981, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 17 van 21. 1. 1999, blz. 22.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 265/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1998/1999, van het bedrag van het steunvoorschot voor sinaasappelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2202/96 van de Raad van 28 oktober 1996 tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrussoorten⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1169/97 van de Commissie van 26 juni 1997 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2202/96 van de Raad tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrussoorten⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1145/98⁽³⁾, en met name op artikel 14, lid 5,

Overwegende dat in artikel 14, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1169/97 is bepaald dat voor sinaasappelen, mandarijnen, clementines, satsuma's en citroenen die in het kader van contracten voor verwerking worden geleverd, de telersvereniging per product en per leveringsperiode een steunvoorschotaanvraag kan indienen; dat in lid 2 van dat artikel is bepaald dat het voorschot gelijk is aan 70 % van de in de bijlage van Verordening (EG) nr. 2202/96 vastgestelde steunbedragen; dat in lid 5 van dat artikel is bepaald dat, wanneer er een kans blijkt te bestaan dat de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2202/96 vastgestelde verwerkingsdrempels worden overschreden, die 70 % kan worden verminderd;

Overwegende dat de lidstaten overeenkomstig artikel 22, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1169/97 voor het verkoopseizoen 1998/1999 mededeling hebben gedaan van de

hoeveelheden sinaasappelen waarvoor een contract is gesloten, uitgesplitst naar leveringsperiode; dat op grond van deze gegevens en van de in de verkoopseizoenen 1996/1997 en 1997/1998 met steun verwerkte hoeveelheden moet worden geconstateerd dat er een kans bestaat dat de verwerkingsdrempel voor dit product wordt overschreden; dat het steunvoorschot voor het verkoopseizoen 1998/1999 derhalve moet worden verlaagd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 1998/1999 wordt voor sinaasappelen het in artikel 14, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1169/97 bedoelde steunvoorschot vastgesteld op 48 % van de in de bijlage van Verordening (EG) nr. 2202/96 vastgestelde steunbedragen voor dit product.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 1998/1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 297 van 21. 11. 1996, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 169 van 27. 6. 1997, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 159 van 3. 6. 1998, blz. 29.

VERORDENING (EG) Nr. 266/1999 VAN DE COMMISSIE
van 4 februari 1999

**tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in
het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2850/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,
inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende dat een inschrijving voor de maximumver-
laging van het recht bij invoer van maïs in Portugal is
opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2850/98 van de
Commissie ⁽³⁾;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1963/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens
de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr.
1766/92 kan besluiten een maximumverlaging van het
recht bij invoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met
name rekening moet worden gehouden met de in de
artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95
genoemde criteria; dat wordt gegund aan elke inschrijver

wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverla-
ging van het recht bij invoer;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumverla-
ging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde
bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari
1999 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verorde-
ning (EG) nr. 2850/98 worden meegedeeld, wordt de
maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs
vastgesteld op 70,76 EUR per ton voor een globale maxi-
mumhoeveelheid van 53 600 ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 358 van 31. 12. 1998, blz. 44.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28. 7. 1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 189 van 10. 8. 1995, blz. 22.

VERORDENING (EG) Nr. 267/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2849/98

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,Overwegende dat een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in Spanje is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2849/98 van de Commissie ⁽³⁾;Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1963/95 ⁽⁵⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name rekening moet worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria; dat wordt gegund aan elke inschrijver

wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat het Comité van beheer voor granen geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2849/98 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs vastgesteld op 74,78 EUR per ton voor een globale maximumhoeveelheid van 42 000 ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.⁽³⁾ PB L 358 van 31. 12. 1998, blz. 43.⁽⁴⁾ PB L 177 van 28. 7. 1995, blz. 4.⁽⁵⁾ PB L 189 van 10. 8. 1995, blz. 22.

VERORDENING (EG) Nr. 268/1999 VAN DE COMMISSIE**van 4 februari 1999****betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1564/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende dat een inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst uit Spanje naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1564/98 van de Commissie⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2309/98⁽⁶⁾;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95, de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op

grond van de meegedeelde offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumrestitutie vast te stellen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1564/98 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 203 van 21. 7. 1998, blz. 6.

⁽⁶⁾ PB L 288 van 27. 10. 1998, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 269/1999 VAN DE COMMISSIE**van 4 februari 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat de toekenning, in de graansektor, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van zachte tarwe naar sommige ACS-staten is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2004/98 van de Commissie ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)

nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2004/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 38,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 270/1999 VAN DE COMMISSIE**van 4 februari 1999****betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2007/98 van de Commissie van 21 september 1998 betreffende een bijzondere interventiemaatregel voor granen in Finland en Zweden ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 244/1999 ⁽⁶⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2007/98;

Overwegende dat in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2007/98 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumrestitutie vast te stellen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die in de periode van 29 januari tot en met 4 februari 1999 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2007/98 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van haver.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB L 27 van 2. 2. 1999, blz. 10.

VERORDENING (EG) Nr. 271/1999 VAN DE COMMISSIE**van 4 februari 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat de toekenning, in de graansektor, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van sommige ACS-staten is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1079/98 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2005/98 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij reke-

ning houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 33,48 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 24.

⁽⁶⁾ PB L 258 van 22. 9. 1998, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 272/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1746/98

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van rogge naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1746/98 van de Commissie ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij reke-

ning houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 bedoeld in Verordening (EG) nr. 1746/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge vastgesteld op 74,45 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.⁽⁵⁾ PB L 219 van 7. 8. 1998, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 273/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en of de belasting bij uitvoer van gerst naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1078/98 van de Commissie⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)

nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 29 januari tot en met 4 februari 1999 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst vastgesteld op 49,98 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 20.

VERORDENING (EG) Nr. 274/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 februari 1999

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge de restitutie moet worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige producten een differentiatie van de restitutie naar bestemming nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in EUR/ton)</i>			<i>(in EUR/ton)</i>		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	46,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	43,00
1001 90 99 9000	03	23,50	1101 00 15 9150	01	39,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,75
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	34,25
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen,
- 02 overige derde landen,
- 03 Zwitserland en Liechtenstein.

(2) Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 275/1999 VAN DE COMMISSIE
van 4 februari 1999
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,
inzonderheid op artikel 13, lid 2, derde alinea,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die
verordening genoemde producten en de prijzen van deze
producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd
door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de elementen als bedoeld in
artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de
Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepas-
singsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad voor de toekenning, in de graansector, van
uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt
te treffen maatregelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor mout de restitutie moet worden
berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen
benodigd voor de vervaardiging van de betreffende
producten; dat deze hoeveelheden zijn vastgesteld in
Verordening (EG) nr. 1501/95;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere
producten een differentiatie van de restitutie, naar gelang
van de bestemming, nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet
worden vastgesteld; dat zij in de tussentijd kan worden
gewijzigd;

Overwegende dat, bij toepassing van deze regelen op de
huidige situatie in de sector granen en met name op de
noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeen-
schap en op de wereldmarkt, de restitutie op de in de
bijlage vermelde bedragen moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder
c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mout
worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastge-
steld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 februari 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 februari 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 313 van 21. 11. 1998, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 februari 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

(in EUR/ton)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1107 10 19 9000	46,00
1107 10 99 9000	63,50
1107 20 00 9000	74,50

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 3 juni 1998

betreffende de artikelen 51, 114, 117 en 119 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië houdende buitengewone maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid in Sicilië

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1713)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/99/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Na de belanghebbenden overeenkomstig genoemd artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

- (1) Bij brief nr. 3416 van 2 mei 1997⁽¹⁾ heeft de Commissie de Italiaanse regering in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden met betrekking tot steunmaatregelen uit hoofde van de artikelen 51, 114, 117 en 119 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië. In deze brief verzocht de Commissie de Italiaanse regering en de andere belanghebbenden binnen één maand na de kennisgeving van de brief respectievelijk de bekendmaking ervan haar hun opmerkingen kenbaar te maken.

II

- (2) De Italiaanse regering heeft haar opmerkingen ingediend bij brieven van de permanente vertegenwoordiging nr. 4319 van 30 juni 1997, nr. 6799 van

10 oktober 1997, nr. 7072 van 22 oktober 1997 en van 6 mei 1998.

De Commissie heeft noch van de overige lidstaten noch van andere belanghebbenden opmerkingen ontvangen.

III

- (3) De in de brief van 2 mei 1997 bedoelde steunmaatregelen worden hieronder opgesomd.
- (4) Bij artikel 51 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië wordt de in de regionale wet nr. 36/91 vastgestelde steunregeling ten gunste van coöperaties voor een bedrag van 24 miljard ITL (12,7 miljoen ECU) gefinancierd. In deze regeling is de volgende steun vastgelegd:
- a) in artikel 8, eerste alinea, subsidies ten gunste van coöperatieve ondernemingen ten belope van 50 % van de in aanmerking komende investeringskosten, met een maximum van 150 miljoen ITL (ca. 78 000 ECU);
- b) in artikel 8, tweede alinea, leningen tegen een rente van 4 % ten gunste van coöperatieve ondernemingen voor het bedrag van de investeringsuitgaven dat niet door de in artikel 8, eerste alinea, vastgestelde subsidies wordt gedekt.

⁽¹⁾ PB C 204 van 4. 7. 1997, blz. 10.

Deze steun kan worden verleend voor investeringen in de bouw, de modernisering, de uitbreiding en de ontwikkeling van productie-initiatieven, voor het behoud en de schepping van arbeidsplaatsen. In aanmerking komen uitgaven betreffende werktuigen en machines. De maximumsteunintensiteit mag niet hoger zijn dan de maximumintensiteit die is vastgesteld voor de regio Sicilië ⁽¹⁾ op basis van de grootte en de ligging van de onderneming.

- c) in artikel 14, eerste alinea, leningen tegen een rente van 4 % met een looptijd van maximaal 24 maanden, voor de financiering van werkkapitaal;
- d) in artikel 14, tweede alinea, leningen tegen een rente van 4 % (looptijd 15 jaar waaronder een aflossingsvrije periode van twee jaar) en leasing tegen een rente van 7,5 %. In aanmerking komen dezelfde soort investeringen en uitgaven als die van artikel 8, eerste en tweede alinea.
- (5) Bij artikel 114 van de regionale wet nr. 25/93 wordt het IRCAC (Istituto regionale per il credito alle cooperative) gemachtigd aan coöperaties in de sectoren hoteltoerisme en plattelandstoerisme de in artikel 14, tweede alinea, van de regionale wet nr. 36/91 vastgestelde leningen met rentesubsidie te verstrekken, teneinde deze in staat te stellen aan hun regelmatige geldelijke verplichtingen te voldoen jegens zowel nationale en regionale overheidsinstellingen als kredietinstellingen. Deze maatregel is beperkt tot vóór 30 juni 1993 aangegane schulden.
- (6) Deze bepaling geldt ook voor de ondernemingen in de sectoren recreatie en sport die op grond van regionale wetten leningen hebben aangegaan en door de vermindering van het aantal toeristen in financiële moeilijkheden verkeren.
- (7) Artikel 117 is een wijziging van een bij regionale wet nr. 46/67 ingestelde steunregeling, en voorziet in subsidies van 20 % van de gedragen kosten, ter bevordering van het vervoer van toeristen met chartervluchten, welke bestemd zijn voor toeroperators die vliegtuigen huren voor het vervoer van toeristen naar Sicilië.
- (8) Tevens is ten gunste van Italiaanse en buitenlandse reisbureaus voorzien in subsidies van 20 % van de gedragen kosten voor het vervoer van toeristen volgens de formule van de pakketreizen, alsmede door middel van trein en schip.
- (9) De toepassingsvoorwaarden zijn nader uiteengezet in de circulaire van de regio Sicilië nr. 15353 van 14 oktober 1993 en in het aanvraagformulier voor deze subsidies. Deze subsidies worden uitsluitend

verleend wanneer de vervoerde toeristen ten minste zes nachten in Sicilië doorbrengen. De toeroperators en de reisbureaus moeten de overheidsdiensten de naam mededelen van het toeristische bedrijf waar de toerist verblijft. De bevoegde autoriteiten moeten in de overeenkomsten met de toeroperators garanties bedingen waardoor de aan toeristen aangerekende tarieven worden verminderd met een bedrag dat overeenstemt met de betaalde subsidie.

De toeroperators en de reisbureaus moeten de nodige bewijsstukken overleggen om de overheidsdiensten in staat te stellen voor het passagiersvervoer de eenheidsprijs te controleren (factuur voor de kosten van het gebruikte vervoermiddel, aantal vervoerde passagiers enz.). Tevens moeten zij de nodige bewijsstukken overleggen opdat de overheidsdiensten kunnen nagaan of de betaalde subsidies geleid hebben tot een dienovereenkomstige vermindering van de aan de toeristen aangerekende tarieven. De toeroperators en de reisbureaus dienen het initiatief van de regio Sicilië ook bekend te maken in hun reclamemateriaal, door de toeristen te informeren over de voordelen die zij kunnen krijgen.

- (10) De voor deze regeling uitgetrokken middelen bedragen jaarlijks 15 miljard ITL (7,7 miljoen ECU).
- (11) Artikel 119 voorziet in leningen tegen een rente van 4 % voor reisbureaus en andere bedrijven die op onregelmatige basis wegvervoerdiensten verrichten. De leningen zijn bestemd voor de financiering van het werkkapitaal en zijn beperkt tot 150 miljoen ITL. Tevens is voorzien in een aanvullende garantie van de regio.

De voor de jaren 1993, 1994 en 1995 uitgetrokken middelen bedragen 3 miljard ITL.

Bij brief nr. 4319 van 30 juni 1997 hebben de bevoegde autoriteiten de Commissie medegedeeld dat de in de betrokken bepaling neergelegde regeling bij wet nr. 33/96 van de regio Sicilië was afgeschaft en dat voordien geen enkele steun was toegekend. Derhalve is de met betrekking tot deze regeling ingeleide procedure zonder voorwerp geraakt.

IV

- (12) De op basis van artikel 51 van de regionale wet nr. 25/93 geherfinancierde subsidies voor coöperatieve ondernemingen, zoals gewijzigd bij artikel 114 van dezelfde wet, vallen onder artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ Het betreft de maxima die zijn vastgesteld in de beschikking van de Commissie van 1 maart 1995 betreffende het stelsel van regionale steunmaatregelen in Italië (steunmaatregel N 40/95), PB C 184 van 18.7.1995, blz. 4.

(13) Deze steun wordt verleend aan ondernemingen die in bepaalde gebieden van Italië werkzaam zijn, waardoor zij worden bevoordeeld ten opzichte van elders gevestigde ondernemingen.

(14) De steun vervalst de mededinging voorzover de financiële positie en de actiemogelijkheid van de begunstigde ondernemingen worden versterkt ten opzichte van hun concurrenten die geen steun ontvangen. Voorts beïnvloedt de steun het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig, telkens wanneer dergelijke gevolgen zich binnen het kader ervan voordoen.

Met name vervalst deze steun de mededinging en beïnvloedt hij het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig, wanneer de begunstigde ondernemingen een deel van hun productie uitvoeren naar andere lidstaten; zelfs wanneer deze ondernemingen niet uitvoeren, wordt de nationale productie bevoordeeld daar in andere lidstaten gevestigde ondernemingen minder kans krijgen hun eigen producten naar de Italiaanse markt uit te voeren⁽¹⁾.

(15) Voorts wordt het handelsverkeer beïnvloed, doordat de steun ook gevolgen heeft voor de beslissingen over de vestiging van de begunstigde ondernemingen. Doordat de steun de ondernemingen ertoe aanzet zich in regio's te vestigen waarvoor subsidies gelden of van de ene lidstaat naar een andere te verhuizen, wijzigen de productie op de nieuwe vestigingsplaats en het feit dat vandaaruit goederen naar elders worden geleverd de handelsstromen tussen de lidstaten.

(16) Uit het voorafgaande volgt, dat de krachtens de regeling van regionale wet nr. 36/91 toegekende steun, die werd gefinancierd op basis van artikel 51 van wet nr. 25/93 en gewijzigd bij artikel 114 van wet nr. 25/93, binnen de werkingssfeer van artikel 92, lid 1, valt. Derhalve is deze steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, tenzij hij in aanmerking komt voor een van de in het Verdrag voorziene uitzonderingen. Bovendien is hij onwettig daar hij ondanks de opschortende werking van artikel 93, lid 3, door de Italiaanse regering ten uitvoer is gelegd alvorens de Commissie zich hierover heeft kunnen uitspreken.

(17) Wat betreft de in artikel 51 van wet nr. 25/93 neergelegde herfinanciering, van de bij regionale wet nr. 36/91 ingevoerde regeling alsmede de in artikel 114 van wet nr. 25/93 neergelegde wijziging van één van de maatregelen van die regeling werd

de inleiding van de procedure in hoofdzaak gerechtvaardigd wegens het gebrek aan gegevens over de basisregeling. Uit de door de bevoegde autoriteiten verstrekte aanvullende inlichtingen kon worden afgeleid dat de bij wet nr. 36/91 ingevoerde regeling in april 1991 bij de Commissie was aangemeld en door haar was goedgekeurd⁽²⁾. Uit de inlichtingen waarover de Commissie thans beschikt kunnen de volgende conclusies worden getrokken.

(18) Wat betreft de herfinanciering van de steun voor productieve investeringen, bedoeld in artikel 8, eerste en tweede alinea, en artikel 14, tweede alinea, van wet nr. 36/91, bevestigt de Commissie haar goedkeuring uit 1991. Aangezien Sicilië ten opzichte van de rest van de Gemeenschap met bijzonder ernstige problemen kampt, komt het in aanmerking voor de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a)⁽³⁾. De uitvoeringsbepalingen van deze steun zijn in overeenstemming met de communautaire voorschriften inzake toegestane investeringen en uitgaven en toepasselijke maximumintensiteit. Derhalve kan voor de betrokken steun de uitzondering worden toegepast van artikel 92, lid 3, onder a), daar het gaat om een steunmaatregel ter bevordering van de economische ontwikkeling van een streek waarin de levensstandaard abnormaal laag is en waarin een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst.

(19) Wat betreft de herfinanciering van de in artikel 14, eerste alinea, van wet nr. 36/91 bedoelde steun voor de financiering van werkkapitaal, heeft de Italiaanse regering de bezwaren van de Commissie bij de inleiding van de procedure, niet betwist. Destijds had de Commissie opgemerkt dat deze steun exploitatiesteun was en niet voldeed aan de voorwaarden van de mededeling van de Commissie van 1988⁽⁴⁾ inzake de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen, omdat hij niet in de tijd beperkt en degressief was en niet beoogde structurele handicaps weg te nemen. Deze feiten werden niet ontkend.

(20) Dezelfde overwegingen gelden voor de in artikel 114 van wet nr. 25/93 neergelegde toekenning van de in artikel 14, tweede alinea, van wet nr. 36/91 bedoelde leningen aan ondernemingen uit de sectoren hoteltoerisme en plattelandstoerisme, om deze in staat te stellen hun schulden aan nationale

⁽¹⁾ Arrest van 13 juli 1988, zaak 102/87 (SEB), Jurispr. 1988, blz. 4067.

⁽²⁾ Steunmaatregel N 582/90, PB C 192 van 23.7.1991, blz. 2.

⁽³⁾ Beschikking van de Commissie van 1 maart 1995 (steunmaatregel N 40/95).

⁽⁴⁾ PB C 212 van 12. 8. 1988, blz. 2.

en regionale overheidsinstellingen en aan de kredietinstellingen te voldoen. De bevoegde autoriteiten hebben niet betwist, dat deze maatregel het karakter van exploitatiesteun had en dat hij niet degressief was. Aangezien deze steun voorts betrekking had op reeds gedane uitgaven, zette hij niet aan tot bijkomende investeringen.

- (21) In haar mededeling betreffende de de-minimissteun⁽¹⁾ heeft de Commissie bepaald dat het plafond van 100 000 ECU over een periode van drie jaar een drempel vormde waarbeneden artikel 92, lid 1, van het Verdrag niet behoefde te worden toegepast, zodat steunmaatregelen die hieraan voldoen niet langer overeenkomstig artikel 93, lid 3, vooraf moeten worden aangemeld.

De Commissie heeft echter voorwaarden vastgesteld voor de toepassing van deze regel, met name om te verzekeren dat wanneer aan eenzelfde begunstigde steun wordt verleend krachtens verschillende maatregelen waarop de de-minimisregel van toepassing is, het totale steunbedrag niet de vastgestelde drempel overschrijdt en dat wanneer steun in een andere vorm dan een subsidie wordt verleend, deze wordt omgezet in een subsidie-equivalent. De de-minimisregel is voornamelijk van belang voor KMO's, maar is van toepassing ongeacht de omvang van de begunstigde onderneming.

- (22) Bijgevolg is de steun van artikel 14, eerste alinea, van wet nr. 36/91 alsmede de steun verleend op grond van de bij artikel 114 van wet nr. 25/93 vastgestelde wijziging van artikel 14, tweede alinea, van wet nr. 36/91 niet in overeenstemming met de communautaire voorschriften betreffende exploitatiesteun. Deze steun komt niet in aanmerking voor één van de vastgestelde uitzonderingen en is derhalve onverenigbaar met het Verdrag voor het gedeelte dat niet onder de toepassing van de de-minimisregel valt.

V

- (23) Met betrekking tot de in artikel 117 van wet nr. 25/93 vastgestelde maatregel, hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie de volgende opmerkingen doen toekomen.
- (24) In de eerste plaats stellen zij dat de maatregel niet discrimineert op basis van nationaliteit of wat betreft de gebruikte vervoerswijze. Zowel Italiaanse als buitenlandse reisbureaus en toeroperators kunnen immers steun ontvangen en dit voor alle wijzen van vervoer. Derhalve zijn de Italiaanse autoriteiten van mening dat er op die punten geen gevolgen voor de mededinging kunnen zijn.
- (25) In de tweede plaats stellen zij dat de rechtstreekse begunstigden van de subsidies de consumenten zijn, dat wil zeggen de toeristen zelf, aangezien de wet de toeroperators en reisbureaus verplicht de tarieven die zij voor het vervoer aanrekenen te verminderen met een bedrag dat gelijk is aan de door de regio betaalde subsidie, zodat hun subsidies volledig aan hun klanten worden doorgegeven. De toeroperators en reisbureaus handelen dus louter als tussenpersonen daar zij geen enkel deel van de door hen van de regio ontvangen subsidie voor zichzelf kunnen houden.
- (26) Derhalve stellen de Italiaanse autoriteiten dat, ofschoon de maatregel ongetwijfeld ernaar streeft toeristen naar Sicilië te lokken, de betrokken subsidies enkel onrechtstreekse gevolgen hebben die gespreid zijn over de gehele toeristische sector en de algemene economie van het eiland. Dergelijke voordelen, die op zich onrechtstreeks, verspreid en niet kwantificeerbaar zijn, vallen volgens de Italiaanse autoriteiten niet onder artikel 92, lid 1, van het Verdrag.
- (27) De Italiaanse autoriteiten hebben ook de volgende inlichtingen verschaft over de toeristische sector in Sicilië, die huns inziens behoefte aan dergelijke maatregelen heeft om de ontwikkeling van de sector te ondersteunen:

Tabel 1

Gegevens van de regio Sicilië

Jaar	Nachten	Gemiddeld aantal dagen verblijf in Sicilië
1991	10 820 000	4,2
1992	7 033 000	3,80
1995	9 548 000	3,01
1996	10 228 000	2,99
1997	10 329 000	3,10

⁽¹⁾ PB C 68 van 6. 3. 1996, blz. 9.

Tabel 2

Gegevens van de regio Sicilië over 1996

Regio	Toeristen/inwoners	Toeristen/km ²	Gemiddelde verblijfsduur (1)
Sicilië	1,74	344	2,99
Veneto	12,04	2 899	5,10
Friuli V. G.	7,97	1 210	5,80
Val d'Aosta	22,62	821	4,02
Emilia Romagna	7,17	1 271	4,31

(1) De gemiddelde verblijfsduur van de toeristen in Italië bedraagt 4,3 dagen.

- (28) Voorts beschikt de Commissie ook over de volgende bijkomende gegevens betreffende de regio Sicilië.

Tabel 3

Toegevoegde waarde van de sector toerisme tegen factorkosten als percentage van de toegevoegde waarde van de economische activiteit in haar geheel

(Cijfers van 1991; bron: Istituto Tagliacarne)

	(%)
Italië	2,8
Trentino	9,7
Val d'Aosta	7,1
Friuli V. G.	3,5
Veneto	3,1
Emilia Romagna	2,8
Sicilië	1,9

- (29) In 1996 bedroeg de productiviteit in de Mezzogiorno (waartoe Sicilië behoort) 76,6 % van die in Midden- en Noord-Italië. De benutting van de infrastructuur in Sicilië bedroeg in 1995 69,3 % van de nationale index (Italië = 100). Het werkloosheidscijfer was 24 % in 1996, met een jeugdwerkloosheid van 60,1 %. Inzake opleiding maken de in de Mezzogiorno georganiseerde opleidingscursussen slechts 22 % uit van het nationale totaal.

- (30) Wat betreft de aard van de steun merkt de Commissie in de eerste plaats op dat

- a) de maatregel kan worden beschouwd als niet-discriminerend, in de door de Italiaanse autoriteiten aangevoerde zin, daar er geen gevolgen

zullen zijn voor de mededinging, noch voor de reisbureaus, noch inzake de gebruikte vervoerswijze;

- b) gelet op de inrichting van de regeling, de rechtstreekse gevolgen van de steun in de vorm van financiële voordelen daadwerkelijk door de reisbureaus en toeroperators aan de consumenten worden doorgegeven, wat betekent dat deze marktdeelnemers geen rechtstreeks financieel voordeel uit de steun verkrijgen.

Onverminderd de opmerkingen onder a) en b) heeft de maatregel echter tot doel en ten gevolge dat toeristen worden aangemoedigd Sicilië te bezoeken. De toeroperators hebben derhalve een onrechtstreeks voordeel, doordat de betrokken subsidies een stijging van de vraag mogelijk maken.

- (31) De Commissie deelt de opvatting van de Italiaanse regering dat de gevolgen van het verkregen voordeel onrechtstreeks, verspreid en niet-kwantificeerbaar zijn, doch zij meent dat dit binnen het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, valt. De steun komt immers enkel ten goede aan ondernemingen die in bepaalde gebieden werkzaam zijn, zodat deze zich in een voordelige situatie bevinden omdat de steun niet wordt toegekend voor het vervoer van toeristen buiten die gebieden.
- (32) Daar de steun invloed heeft op de keuze die toeristen zullen maken, wordt ook het handelsverkeer ongunstig beïnvloed. Voorzover de betrokken subsidies de toeristen ertoe aanzetten te kiezen voor een verblijf in de begunstigde gebieden, worden de communautaire toerismestromen gewijzigd. Bijgevolg vervalst de steun de mededinging en versterkt hij de financiële positie en de mogelijkheden van de begunstigde ondernemingen ten opzichte van concurrenten die de steun niet ontvangen. Telkens wanneer zulks gebeurt in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer, voelen de concurrenten de gevolgen van de betrokken maatregelen.
- (33) Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de betrokken steun binnen de werkingssfeer van artikel 92, lid 1, valt. Derhalve is de steun niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt tenzij hij in aanmerking komt voor één van de in het Verdrag voorziene uitzonderingen. De steun is ook onwettig, daar hij ondanks de opschortende werking van artikel 93, lid 3, in Italië ten uitvoer is gelegd alvorens de Commissie zich hierover heeft uitgesproken.
- (34) Met het oog op de beoordeling van de verenigbaarheid van de steun moet de Commissie, zoals bij de inleiding van de procedure, er in de eerste plaats op wijzen dat de steun exploitatiesteun vormt. Toentertijd heeft de Commissie opgemerkt dat de maatregelen niet in overeenstemming waren met de communautaire voorschriften inzake exploitatiesteun, met name dat de steun beperkt in de tijd en degressief moet zijn en moet beogen structurele handicaps te verhelpen.
- (35) De Commissie dient met de volgende bijkomende factoren rekening te houden. Gelet op de natuurlijke rijkdommen en het architecturale erfgoed van het eiland, kan de toeristische sector een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van de economie van Sicilië, die één van de minder ontwikkelde streken van de Unie is in de zin van artikel 92, lid 3, onder a), van het Verdrag. Ingevolge een aantal structurele factoren, zoals de onderontwikkeling van de infrastructuur en het lage opleidingsniveau, is de toeristische sector in Sicilië nog niet ontwikkeld zoals dit zou moeten. Uit de cijfers die de Italiaanse autoriteiten hebben verschaft (zie tabel 2) blijkt dat in vergelijking met de vijf andere Italiaanse gebieden die door toeristen worden bezocht, Sicilië het minst ontwikkelde is in aantal bezoekers zowel per aantal inwoners (1,75 voor Sicilië en tussen 7,17 en 22,62 voor de andere gebieden) als per km² (344 voor Sicilië en tussen 821 en 2 899 voor de overige regio's). Uit de cijfers blijkt ook, dat het aantal bezoekers sinds ten minste 1991 niet is gestegen en dat de toegevoegde waarde van de toeristische sector als onderdeel van de toegevoegde waarde van de economie als geheel in Sicilië veel lager is dan in Italië en in de overige toeristische gebieden van het land. Ten slotte is de gemiddelde verblijfsduur van toeristen in Sicilië (2,99 dagen) veel korter dan het gemiddelde voor het land als geheel (4,3 dagen).
- (36) In het algemeen is de Commissie van mening dat ontwikkeling moet worden gebaseerd op een langetermijnpolitiek die in staat is om de infrastructuur die hiertoe nodig is te beïnvloeden. De betrokken maatregelen kunnen echter een nuttige aanvulling vormen op de structurele hervormingen. Enerzijds zijn de maatregelen enkel van toepassing indien de toerist ten minste zes nachten in Sicilië verblijft, zodat zij er in feite toe moeten leiden dat de verblijfsduur van toeristen wordt verlengd. Anderzijds, gelet op zowel de economische situatie van het eiland als de structurele tekortkomingen van de sector, is het nodig de inspanningen met het oog op de ontwikkeling van de toeristische mogelijkheden van de regio via de betrokken maatregelen tijdelijk te blijven ondersteunen. De ondersteuning van de vraag is een sleutelement met het oog op de verbetering van de toeristische installaties, zodat de maatregelen een nuttige bijdrage kunnen leveren tot de verbetering van de infrastructuur en de ontwikkeling van de sector.
- (37) Op basis van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de betrokken steunmaatregelen, mits zij beperkt zijn in de tijd, verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, op grond van de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a). Wat de beperking in de tijd aangaat, is een periode van vijf jaar vanaf de datum waarop de procedure werd ingeleid passend. Derhalve wordt de datum waarop de regeling dient te worden beëindigd vastgesteld op 31 december 2002. Aangezien de regeling van kracht is sinds 1967 dient een eventuele verlenging of herfinanciering te worden uitgesloten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De herfinanciering en wijzigingen van de steunregeling voor coöperatieve ondernemingen, zoals neergelegd in de artikelen 51 en 114 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië, is onwettig voor het gedeelte dat niet onder de toepassing van de de-minimisregel valt, omdat zij ten uitvoer zijn gelegd alvorens de Commissie zich overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag daarover heeft uitgesproken.

Artikel 2

De in artikel 51 van wet nr. 25/93 neergelegde herfinanciering van de steunmaatregelen van artikel 8, eerste en tweede alinea, en artikel 14, tweede alinea, van wet nr. 36/91 van de regio Sicilië, is op grond van de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 3

De in artikel 51 van wet nr. 25/93 neergelegde herfinanciering van de steunmaatregelen van artikel 14, eerste alinea, van wet nr. 36/91 van de regio Sicilië, en de in artikel 114 van wet nr. 25/93 neergelegde wijziging van de steun van artikel 14, tweede alinea, zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor het gedeelte dat hoger is dan het in de de-minimisregel vastgelegde plafond van 100 000 ECU over een periode van drie jaar, aangezien de steunmaatregelen niet voor één van de uitzonderingen van artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag en artikel 61, leden 2 en 3, van de EER-overeenkomst in aanmerking komen.

Artikel 4

Italië neemt passende maatregelen om de in artikel 3 genoemde steun onverwijld te beëindigen wanneer het totale steunbedrag hoger is dan het plafond van de in dat artikel genoemde de-minimisregel.

Italië neemt ook maatregelen om de in de zin van artikel 3 onwettig betaalde steun terug te vorderen. Die terugbetaling geschiedt overeenkomstig de procedures en bepalingen van het nationale recht, met rente vanaf de steunverlening tot de terugbetaling, tegen een rentevoet gelijk aan de referentievoet die voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent van regionale steun in Italië wordt gehanteerd.

Artikel 5

De in artikel 117 van wet nr. 25/93 van de regio Sicilië neergelegde steunregeling is onwettig omdat zij ten uitvoer is gelegd alvorens de Commissie zich overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag daarover heeft uitgesproken.

De in de voorgaande alinea vermelde steunregeling is op grond van de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor een periode van vijf jaar vanaf de datum waarop de procedure werd ingeleid. Deze periode loopt af op 31 december 2002. De regeling kan niet worden verlengd of geherfinancierd.

Artikel 6

Italië neemt passende maatregelen om vanaf 31 december 2002 een einde te maken aan de in artikel 5 bedoelde steun.

Artikel 7

Italië stelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen die zijn genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 3 juni 1998.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 juli 1998

betreffende steun aan de linzentelers in de nomos Lefkas (Griekenland)

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2367)

(Slechts de tekst in de Griekse taal is authentiek)

(1999/100/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste
alinea,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 827/68 van de Raad van
28 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten voor bepaalde in bijlage II van het Verdrag
vermelde producten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 195/96 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 5,

Na de belanghebbenden overeenkomstig artikel 93, lid 2,
eerste alinea, van het Verdrag te hebben aangemaand hun
opmerkingen te maken ⁽³⁾;

Overwegende hetgeen volgt:

I

1. Bij brief van 19 november 1996, ingeschreven op 22
november 1996, stelde de permanente vertegenwoordig-
ing van Griekenland bij de Europese Unie de
Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het
Verdrag in kennis van de genoemde maatregel.

Bij brief van 7 maart 1997, ingeschreven op 10 maart
1997, verstreekte de permanente vertegenwoordiging
van Griekenland bij de Europese Unie de Commissie
de aanvullende inlichtingen waarom die de Commissie
in haar brief van 21 januari 1997 had gevraagd. In hun
eerste mededeling hadden de Griekse autoriteiten
verklaard dat het ontwerp voor een interministerieel
besluit reeds op nationaal vlak was goedgekeurd. Zij
bevestigden evenwel dat de maatregel nog niet was
uitgevoerd.

2. In 1996 heeft de droogte de producenten in de nomos
Lefkas (Ionische eilanden) economisch zwaar getroffen.
De meesten van deze landbouwers wonen in berg-
dorpen en hun inkomen is sterk afhankelijk van de
linzenteelt. De betrokken staatssteunmaatregel voorziet

in de toekenning van financiële bijstand aan de linzen-
telers van de nomos Lefkas wier productie door de
droogte in 1996 voor ten minste 50 % verloren is
gegaan, opdat het inkomensverlies dat de telers in dat
jaar hebben geleden, ten dele wordt vergoed.

Voor elke getroffen landbouwer bedraagt de bijstand
30 % van de brutowaarde van de productie, met een
maximum van 500 000 GRD/ha. De Griekse autori-
teiten hebben het steunbedrag als volgt berekend:

- de in aanmerking genomen linzenproductie, is de
gemiddelde opbrengst per hectare over de laatste
vier jaar, zijnde 680 kg/ha;
- de aan de telers betaalde prijzen schommelen
tussen 1 500 en 2 000 GRD/kg. Voor de bereke-
ning van het bijstandsbedrag is uitgegaan van een
prijs van 2 000 GRD/kg;
- de brutowaarde van de productie bedraagt 680
kg/ha × 2 000 GRD/kg = 1 360 000 GRD/ha;
- de bijstand bedraagt ten hoogste 30 % van de
brutowaarde van de productie, dat wil zeggen 30 %
van 1 360 000 GRD/ha = 408 000 GRD/ha.

De Griekse autoriteiten schatten dat 120 landbouwers
voor de bijstand in aanmerking komen en hebben in
totaal een bedrag van 40 miljoen GDR voor deze maat-
regel ter beschikking gesteld.

II

1. Met haar brief SG(97) D/4136 van 30 mei 1997 stelde
de Commissie de Griekse autoriteiten in kennis van
haar besluit ten aanzien van de gemelde steunmaat-
regel de procedure van artikel 93, lid 2, van het
Verdrag in te leiden.
2. In deze brief deelde de Commissie de Griekse autori-
teiten mee, dat de uitzondering waarin artikel 92, lid 2,
onder b), van het Verdrag voorziet, niet op deze maat-
regel van toepassing leek te zijn en dat de maatregel
bijgevolg moest worden beschouwd als onverenigbaar
met de gemeenschappelijke markt.

⁽¹⁾ PB L 151 van 30. 6. 1968, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 26 van 2. 2. 1996, blz. 13.

⁽³⁾ PB C 225 van 24. 7. 1997, blz. 19.

De Commissie was van mening dat de steun leek te voldoen aan de voorwaarden voor de toepassing van de vaste praktijk van de Commissie inzake de compensatie van door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen veroorzaakte schade. Volgens de Commissie kunnen weersomstandigheden als vorst, hagel, rijm, regen of droogte alleen als natuurrampen in de zin van artikel 92, lid 2, onder b), van het Verdrag worden beschouwd wanneer de schade bij de individuele begunstigde van de steun een bepaalde omvang bereikt. Voor eenjarige gewassen is deze omvang van de geleden schade vastgesteld op 30 % van de productie in normale tijden (in principe het gemiddelde over de drie aan de gebeurtenis voorafgaande jaren) en 20 % in probleemgebieden in de zin van artikel 21, lid 2, van Verordening (EG) nr. 950/97⁽¹⁾. De schade kan worden vergoed tot 100 % van het geleden verlies.

In het betrokken geval wordt het compensatiemechanisme pas in werking gesteld wanneer de geleden schade ten minste 50 % van de normale productie bedraagt. Voorts is de compensatie vastgesteld op 30 % van de brutowaarde van de productie.

De Commissie was evenwel van oordeel, dat de brutowaarde van de linzenproductie op communautair niveau ten hoogste 881 ECU/ha (\pm 270 000 GRD/ha in april 1997)⁽²⁾ bedroeg. Volgens de berekeningen van de Griekse autoriteiten bedroeg de brutowaarde van de linzenproductie op Lefkas 1 360 000 GRD/ha, wat op basis van de wisselkoers van april 1997 ongeveer vijf keer meer was dan de hoogste brutowaarde van dit gewas in de andere gebieden van de Gemeenschap.

De Commissie achtte de marktprijs van 2 000 GRD/kg abnormaal hoog voor een product als linzen. De marktwaarde van de linzen van Lefkas was negen keer zo groot als de communautaire maximumprijs die de producenten in andere lidstaten konden krijgen, namelijk 0,7 ECU/kg (215 GRD/kg). Deze waarde was zo hoog dat de Commissie twijfelde aan de betrouwbaarheid van dit cijfer, al hield zij er rekening mee dat deze linzen volgens de Griekse autoriteiten van bijzonder goede kwaliteit waren.

De Commissie was ook van mening, dat de manier waarop de Griekse autoriteiten de brutowaarde van de productie berekenden, tot een overcompensatie leidde van 22,5 % bovenop de verkoopprijs van het product. De Commissie was van oordeel dat er aanwijzingen waren dat de door de droogte veroorzaakte verliezen overgecompenseerd werden en dat deze steun niet verenigbaar met artikel 92, lid 2, onder b), kon worden geacht.

⁽¹⁾ PB L 142 van 2. 6. 1997, blz. 1.

⁽²⁾ In het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag wordt voor de berekeningen en de uitkomsten daarvan de wisselkoers gehanteerd die gold in april 1997, namelijk 1 ECU = 305 GRD.

3. In het kader van deze procedure heeft de Commissie een termijn vastgesteld waarbinnen de Griekse regering haar opmerkingen over deze kwestie kon maken.

Bij een in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerd bericht heeft de Commissie de andere lidstaten en de overige belanghebbenden verzocht hun opmerkingen te maken.

III

1. De Griekse regering heeft bij brief van 23 juni 1997 haar opmerkingen over de genoemde maatregel meegedeeld.

- a) Wat de procedurele aspecten betreft, voeren de Griekse autoriteiten aan, dat de steunmaatregel niet was uitgevoerd voordat de procedure tot een eindbeslissing had geleid.

Volgens de Griekse autoriteiten leidt de goedkeuring van het interministeriële besluit door de bevoegde ministers namelijk niet automatisch tot de uitvoering ervan. Daarvoor zijn nog twee besluiten van het ministerie van Landbouw nodig waarin de uitvoeringsbepalingen en de bepalingen inzake de betaling van de steun worden vastgesteld.

Die besluiten zijn niet vastgesteld en Griekenland heeft bijgevolg het betrokken interministeriële besluit niet uitgevoerd. De Griekse autoriteiten delen de Commissie mee dat de steunmaatregel niet zal worden toegepast, voordat hierover een eindbeslissing in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag is genomen.

- b) Wat de inhoud betreft, delen de Griekse autoriteiten de Commissie mee dat de hoge prijs per kilogram een gevolg is van het feit dat de linzenvariëteit „Englouvis” op weinig stabiele terrassen wordt geteeld, waar geen machines kunnen worden gebruikt. Alle teeltwerkzaamheden en zelfs het dorsen na de oogst gebeuren met de hand, waardoor de productiekosten aanzienlijk toenemen.

De Griekse autoriteiten wijzen er voorts op, dat de aan de producenten betaalde prijs in dit geval de kleinhandelsprijs is, aangezien de producenten onmiddellijk na de oogst hun „zeer kleine” productie zelf verkopen. Zij voegen eraan toe dat het werkelijk om een zeer kleine productie gaat (in totaal 30-35 ton).

Ten slotte delen de Griekse autoriteiten mee dat zij, ingeval de Commissie met de betrokken steunmaatregel akkoord gaat, bij de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen rekening zullen houden met de laagste prijs die aan de producenten wordt betaald, namelijk 1 500 GRD/kg.

2. De Commissie heeft geen opmerkingen van de andere lidstaten of van andere belanghebbenden ontvangen.

IV

Met betrekking tot de argumenten van de Griekse autoriteiten wijst de Commissie op het volgende.

- a) In de laatste zin van artikel 93, lid 3, van het Verdrag is bepaald dat de betrokken lidstaat de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoering mag brengen voordat de Commissie daarover een eindbeslissing heeft genomen.

„Uitvoering” betekent niet alleen de feitelijke toekenning van de steun aan de begunstigde, maar ook het verlenen van de nodige bevoegdheden om de steun zonder verdere formaliteiten te kunnen toekennen⁽¹⁾. Om te voorkomen dat de lidstaten de genoemde bepaling overtreden wanneer zij wettelijke maatregelen vaststellen, wordt hun aangeraden de maatregelen aan te melden wanneer deze nog in de ontwerpfase zijn, of, als zij dit niet doen, te bepalen dat de instantie die de steun betaalt, de betalingen pas mag verrichten na goedkeuring door de Commissie.

In het onderzochte geval hebben de Griekse autoriteiten de Commissie een ontwerp voor een interministerieel besluit gemeld. In hun antwoord op het verzoek van de Commissie om meer gegevens hebben zij de Commissie meegedeeld dat het interministeriële besluit reeds was goedgekeurd, maar nog niet was uitgevoerd. In de aanvankelijk verstrekte informatie was niet vermeld dat het nodig was bepalingen voor de uitvoering van de maatregel vast te stellen. Daarom en omdat de steunmaatregel overeenkomstig de bovenvermelde communautaire definitie reeds was uitgevoerd, werd de steunmaatregel opgenomen in het register van niet-aangemelde steunmaatregelen.

De Commissie neemt er echter kennis van, dat de twee besluiten van het ministerie van Landbouw tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en van de bepalingen inzake de betaling van de steun noodzakelijk waren om de steunmaatregel te kunnen uitvoeren, dat die besluiten nog niet waren vastgesteld en dat de gemelde maatregel in feite nog niet was uitgevoerd.

- b) Toen de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag inleidde, was zij van oordeel dat de argumenten van de Griekse autoriteiten een onvoldoende verklaring gaven voor de tienvoudige handelswaarde van de teelt. Zelfs als de linzen door de specifieke productie-omstandigheden van betere kwaliteit konden zijn en de handelswaarde daardoor hoger kon liggen, dan nog betwijfelde de Commissie sterk, of die waarde het tienvoudige van de normale marktprijs voor linzen kon bedragen.

De aanvullende inlichtingen die de Griekse autoriteiten hebben verstrekt, zijn niet van die aard dat de

Commissie haar oorspronkelijke standpunt zal wijzigen.

De hogere productiekosten die ontstaan doordat voor de teeltwerkzaamheden geen machines kunnen worden ingezet, de zeer kleine productie en de rechtstreekse verkoop van de producten aan de consument hebben weliswaar een duidelijke invloed op de concurrentiepositie van de betrokken bedrijven, maar rechtvaardigen nog niet de hogere handelswaarde. De Griekse autoriteiten hebben geen gegevens kunnen verschaffen, en ook de Commissie heeft er geen kunnen vinden, waaruit blijkt dat de consumenten bereid zijn voor de linzen een prijs te betalen die tien keer zo hoog is als de hoogste prijs die de doorsnee Europese consument voor dat product betaalt. Rekening gehouden met de gemiddelde steun (30 % van de brutowaarde van de productie) zou de stijging van de handelswaarde van de linzen resulteren in een compensatie die drie keer zo groot is als de verliezen, berekend tegen normale marktprijzen.

Dat de Griekse autoriteiten zich ertoe verbinden, bij de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen een productiewaarde te hanteren overeenkomstig met aan een marktprijs van 1 500 GRD/kg, betekent niet dat de betrokken producenten geen overcompensatie voor de geleden verliezen zouden krijgen. De handelswaarde van de linzen blijft ook dan zes keer zo groot als de maximumwaarde die de andere producenten in de Gemeenschap krijgen. Rekening gehouden met de gemiddelde steun zou die prijs tot een compensatie leiden die ongeveer tweemaal zo groot is als de verliezen, berekend tegen normale marktprijzen.

V

In artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 827/68 is bepaald dat de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag van toepassing zijn op de productie van en de handel in de producten die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld.

Overeenkomstig artikel 92, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

De communautaire productie van eiwithoudende gewassen bedraagt 5,26 miljoen ton⁽²⁾. In Griekenland wordt 39 300 ton geproduceerd. Tussen de overige lidstaten en Griekenland bestaat een handel in eiwithoudende gewassen. Jaarlijks voert Griekenland 3 600 ton eiwithoudende gewassen uit de overige lidstaten in en voert het 513 ton uit. Met de invoer is voor Griekenland een bedrag van 1,54 miljoen ECU gemoeid, en met de uitvoer een bedrag van 0,73 miljoen ECU.

⁽¹⁾ Brief SG(89) D/5521 van de Commissie aan de lidstaten van 27 april 1989.

⁽²⁾ Bron: Eurostat.

Bijgevolg kan de steunmaatregel de handel in eiwithoudende gewassen tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden; het handelsverkeer wordt namelijk ongunstig beïnvloed wanneer een steunregeling actieve ondernemers in een bepaalde lidstaat begunstigt ten opzichte van die in andere lidstaten. De betrokken steunmaatregel heeft rechtstreekse en onmiddellijke gevolgen voor de productiekosten van de betrokken bedrijven en biedt hun daardoor een economisch voordeel ten opzichte van ondernemingen in dezelfde sector die in Griekenland en de overige lidstaten geen toegang tot soortgelijke steun hebben. Bijgevolg vervalst de maatregel de mededinging of dreigt hij deze te vervalsen.

Gezien het voorgaande wordt de betrokken steun beschouwd als staatssteun die voldoet aan de criteria van artikel 92, lid 1, van het Verdrag.

VI

In artikel 92, lid 1, van het Verdrag is bepaald dat steunmaatregelen met de aldaar vermelde kenmerken in principe onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.

De uitzonderingen op die onverenigbaarheid die zijn vermeld in artikel 92, lid 2, onder a), (steunmaatregelen van sociale aard) en onder c), (steunmaatregelen voor bepaalde streken in Duitsland) zijn duidelijk niet van toepassing op de onderhavige steunmaatregel en de Griekse regering beroept zich daarop ook niet.

De uitzondering op de onverenigbaarheid die is vermeld in artikel 92, lid 2, onder b), (steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen) is niet van toepassing, omdat de steunmaatregel tot een overcompensatie van de door de droogte veroorzaakte verliezen leidt.

Bij de in artikel 92, lid 3, aangegeven uitzonderingen gaat het om doelstellingen die in het belang van de Gemeenschap zijn en niet alleen in het belang van bepaalde sectoren van de nationale economie. Deze uitzonderingen (die restrictief moeten worden uitgelegd) mogen alleen worden toegestaan wanneer de Commissie zich ervan kan vergewissen dat de steun noodzakelijk is om een van de in deze bepalingen bedoelde doelstellingen te verwezenlijken. Wanneer deze uitzonderingen worden verleend voor steunmaatregelen die niet tot een dergelijke doelstelling bijdragen, zou worden toegestaan dat het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig wordt beïnvloed en de mededinging wordt verstoord zonder dat dit op grond van het gemeenschappelijk belang verantwoord is, en worden ten onrechte voordelen toegekend ten opzichte van handelaars in andere lidstaten.

In het betrokken geval kan niet worden vastgesteld dat de steun tot een dergelijke doelstelling bijdraagt. De Griekse autoriteiten hebben namelijk geen redenen gegeven en ook de Commissie heeft geen redenen kunnen vinden, op grond waarvan kan worden gesteld dat de betrokken steun

voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van een van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen.

Het gaat niet om een maatregel om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen in de zin van artikel 92, lid 3, onder b), daar deze steun door de ongunstige invloed die hij op het handelsverkeer kan hebben, tegen het gemeenschappelijk belang ingaat.

Het gaat ook niet om een maatregel die een ernstige verstoring in de economie van de betrokken lidstaat moet opheffen, zoals bedoeld in dezelfde bepaling.

Wat betreft de in artikel 92, lid 3, onder a) en c), vermelde uitzonderingen voor steunmaatregelen om de economische ontwikkeling van bepaalde streken of de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te bevorderen of te vergemakkelijken, moet worden opgemerkt dat de steunmaatregel, aangezien hij de kenmerken van steun voor de bedrijfsvoering heeft, de toestand van de sector en van de betrokken streek niet duurzaam kan verbeteren⁽¹⁾.

Bijgevolg is geen enkele van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen op de onderhavige steunmaatregel van toepassing.

Voorts moet er mee rekening worden gehouden, dat de steunmaatregel betrekking heeft op een product dat onder een gemeenschappelijke marktordening valt en dat er grenzen zijn aan de bevoegdheid van de lidstaten in te grijpen in de werking van een dergelijke ordening, waarvoor uitsluitend de Commissie bevoegd is.

Marktordeningen moeten als alomvattende systemen worden beschouwd, wat inhoudt dat de lidstaten geen maatregelen mogen nemen die ervan kunnen afwijken of deze kunnen wijzigen.

Bijgevolg moet de betrokken steunmaatregel worden beschouwd als een maatregel die inbreuk maakt op het Gemeenschapsrecht. Derhalve kan geen van de in artikel 92, lid 3, bedoelde uitzonderingen van toepassing worden geacht.

De betrokken steunmaatregel is dus onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die Griekenland voornemens is te verlenen aan de linzentelers van de nomos Lefkas, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Bijgevolg mag deze steun niet worden toegekend.

Artikel 2

Griekenland deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee, welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in de zaak T-459/93, Siemens SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, Jurispr. 1995, blz. II-1675.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Helleense Republiek.

Gedaan te Brussel, 14 juli 1998.

Voor de Commissie
Karel VAN MIERT
Lid van de Commissie
